

Postfaktuelt Demokrati

Første gang, en samlet dansk medieverden fylder danskerne med åbenlyse løgne, er da Anders Fogh i 2003 følger Tony Blair og George W. Bush i deres angreb på Irak. Som begrundelse for Danmarks deltagelse i angrebet hævder Fogh, at Irak er i besiddelse af masseødelæggelsesvåben, at Irak er i færd med at udvikle atomvåben samt at Irak samarbejder med Osama Bin-Laden og Al-Qaeda. FN har haft en våbeninspektør Hans Blix i Irak et par år. Hans Blix forsikrer, at der ikke længere er masseødelæggelsesvåben eller forsøg på udvikle atomvåben i Irak og FN's generalsekretær Kofi Annan erklærer krigen ulovlig. Det afholder ikke Anders Fogh og hans udenrigsminister Per Stig Møller, med en samlet dansk medieverden i ryggen, fortsat at hævde det stik modsatte og erklære krigen for lovlig i henhold til FN. Venstres nyvundne kontrol med DR sikrer, at en enig dansk medieverden slutter op om krigen.

Mere løgn

For ca. 50 år siden fandt nogle klimaforskere ud af, at afbrænding af fossile brændstoffer og den deraf følgende udledning af CO2 til atmosfæren skaber en drivhuseffekt, der fører til opvarmning af kloden. Målinger bekræftede tesen og den fik hurtigt tilslutning af forskere verden over. Gennem alle årene kæmper Venstre, DF og DF's forgængere en brav kamp for at fortælle danskerne, at der ikke findes klimaproblemer. Anders Fogh og DF pumper millioner af kroner i en Bjørn Lomborg med det formål, at overbevise danskerne om, at

klimaproblemer er opfundet af venstrefløjens for at sabotere samfundet. Selv om klimaforandringerne i dag er åbenlyse kloden over, så foreslog DF så sent som i efteråret 2016 igen at sætte Bjørn Lomborg på finansloven med en millionbevilling. Venstre tør dog ikke mere. De vælger nu at holde lav profil på området.

Neoliberal ideologi og løgn

Med Hayes og Friedman's Neoliberalisme kommer løgneren for alvor ind i politik. Historien om at hvis man flytter alle samfundets værdier over til en lille hovedrig overklasse og skrumper staten til kun at omfatte politi og militær, så vil rigdommen brede sig fra de rige ned gennem samfundet, så alle bliver rige. Den historie er vel-dokumenteret løgn. Det ved en neoliberalist godt. Allerede først i 1970'erne får Friedman og hans Chicago-drenge frie hænder i diktaturstaterne Chile og Argentina. Det er begge lande, der i forvejen havde stor fattigdom og deraf følgende undertrykkelse. Indførelse af neoliberalismen fører til yderligere forarmelse med voldsom uro til følge. Tusindvis af borgere bliver interneret i koncentrationslejre. Mange torteres og henrettes.

Kontrol med medierne

Når et partis ideologi og politik bygger på en løgn, så kræver det en massiv indflydelse i medieverdenen. Medierne er det vindue borgerne har til viden om verden - ud over de daglige personlige oplevelser. Da USA i 1974 måtte forlade Vietnam efter mange års krig, der endte med et ydmygende nederlag, så mente mange i

USA, at man ikke tabte på slagmarken men på hjemmefronten. Der var opstået en massiv uvilje mod krigen hos et flertal af amerikanere. Skurken var medierne - aviser, TV og radio, som med billeder gengav krigens rædsler. Henry Kissinger rejser i årene efter krigen verden rundt på foredragsturneer. Det er foredrag for verdens rigeste, hvor entrebilletten koster en mindre formue. Et hovedemne i Kissingers foredrag er Vietnamkrigen og dens uheldige udfald. Han gør opmærksom på, at hvis den Frie Verden ikke er istand at varetage sine interesser p.gr.a. en fri presse, så har ikke kun den Frie Verden et problem, det har verdens rigeste også. Han kommer med en utvetydig opfordring til verdens rigeste om, at bruge en beskedent del af rigdommen til investering i medieverdenen. Denne interesse for medier er sammenfaldende med, at verdens rigeste har fået en ny gennearbejdet ideologi - Hayes og Friedmans Neoliberalisme. Da vi angriber Irak i 2003 kender medierne deres rolle og deres ansvar. Vi får en ren krig med præcisionsbombninger uden billeder af krigens ofre og verdens rigeste har fået kontrol med en medieverden, som gør det muligt, at udbrede en ideologi, der i alt væsentligt bygger på løgn.

Oplysningstid og forskning

Midt i 1600-tallet opstår en ny åndsretning kaldet Empirisme eller erfaringsvidenskab. Den bygger på, at viden opnås gennem erfaringer, gennem undersøgelser, gennem systematisk forskning. Det bliver starten på den periode i Europa, som vi i dag kalder Oplysningstiden. Den fører utallige opfindelser med sig og den udvikler tanker om liberalisme, demokrati, socialisme, menneskerettigheder. Den bringer Europa frem som førende kultur og magtcentrum på kloden. For millioner af europæere, der før har været livegne slaver for europæiske fyrster og herremænd eller billig arbejdskraft under umenneskelige forhold i en spirende industri, så giver oplysningstidens socialistiske ideer dem en relativ frihed og velstand.

Neoliberalisme - svær at sælge

Neoliberalisterne vedkender sig, at deres budskab om større ulighed og mere fattigdom ikke egner sig som valgprogram i et demokratisk oplyst samfund. Derfor opfordringen til at bruge naturkatastrofer, krige, økonomiske kriser, terrorangreb og lignende situationer, hvor borgerne er revet ud af deres dagligdag, til radikale ændringer af deres levevilkår. Når ens politiske mål således er hemmelige, så bliver viden og oplysning et problem. Nogle vil huske, at Danmarks første neoliberalist Mogens Glistrup som et af sine programpunkter havde nedlægelse af Danmarks Statistik.

Anders har en plan

Da Anders Fogh kommer til i 2002 har han en velgennemtænkt plan. Skal velfærdsstaten afvikles

og Danmark omdannes til et neoliberalt samfund (Minimalstat), så må det, i fraværet af store katastrofer, ske gradvist, stille og roligt uden at danskerne bemærkede det. Han får vedtaget en ny medielov i 2002, der giver ham kontrol med Danmarks Radio og han får vedtaget en ny universitetslov i 2003, hvor en demokratisk styring af universiteterne afskaffes til fordel for en stærk central styring. Begge dele skal sikre at "Minimalstaten" kan indføres i al ubemærkethed. Følgerne af Neoliberalismens indførelse må ikke kunne dokumenteres. De 2 institutioner, der har båret oplysningstiden frem, forskning/viden og ytringsfrihed er hermed bragt under neoliberal kontrol. Fogh følger op med firing af råd og udvalg bestående af eksperter (Smagsdommere), hvis opgave har været, at bistå politikere med viden til at træffe kvalificerede beslutninger. På medie- og på forskningsområdet havde man gennem mange år det, der kaldtes "Armslængdeprippet". Det betød, at der ikke måtte forekomme direkte politisk indblanding.

Ny universitetslov virker

Professor emeritus Heine Andersen fra Københavns Universitet udtaler: "Der er kommet en større lukkethedskultur på danske universiteter efter den nye universitetslov i 2003, hvor ledelserne blev mere centraliseret og ikke længere skulle stå til regnskab og forklare sig over for nogen demokratisk valgt forsamling. Universitetsloven fra 2003 har medført en mere hierarkisk ledelse, og har i hvert fald haft negative konsekvenser for åbenheden og folks lyst og vilje til at ytre sig kritisk."

Hans Blix, våbeninspektør for FN

Tavshedsklausuler

For første gang siden oplysningstiden tog sin begyndelse og for første gang i danske universiteters historie, støder danske forskere på politisk censur, på forbud mod at udtale sig og offentliggøre forskningsresultater. Det sker i form af tavshedsklausuler, som forskere tvinges til at underskrive under trusler om firing. Ikke blot må de ikke offentliggøre deres forskningsresultater, de må heller ikke ytre sig om, at de har blevet påtvunget en tavsheds-klausul. Bestyrelsesmedlem i Dansk Magisterforening og fællestillidsrepræsentant på Århus Universitet Olav Bertelsen udtaler til DR's P1: "Jeg har levet i den naive forestilling, at denne her slags kontrakter ikke kunne findes. Det er i virkeligheden et politisk problem, for det handler ikke bare om de enkelte forskeres velvære. I sidste ende er det her forskellen på et oplyst demokrati og så en anden samfundsform, jeg ikke ved, hvad jeg skal kalde".

Censur medfører absurdt teater

Da Dansk Landbrug og DF igen kommer til magten i efteråret 2015, så går - de som noget af det første - i gang med at rulle Thorning-regeringens miljølov-

Arbejdernes Radio og Fjernsynsklub for Næstved & Omegn er stiftet 24 august 1926.

MedieInformation udgives af ARF Næstved & Omegn. Ansvarshavende: Bo R. Hansen, Layout/Redaktion: Bo R. Hansen, Per Hansen, Niels Andersen. Tryk: 3F Sydsjælland. Hjemmeside: www.mediedemokrati.dk

ARF's bestyrelse: Formand: Sonja Segato, sonja@sneseretorp.dk. Næstformand og kasserer Bo R. Hansen, boraymondhansen@gmail.com. Bestyrelsesmedlemmer: Per Hansen, Karen Margrethe Hansen, Annie Jørgensen, Britta Funder. Lis Jacobsen.

givning tilbage. Som minister på området får Eva Kjer Hansen opgaven. Den nye lov indeholder tilladelse til øget brug af pesticider og gødningsstoffer og dermed også øget negativ effekt på miljøet. Dansk Landbrug, Eva Kjer Hansen og deres kommunikationseksperter vælger frejdigt at sælge loven som positiv og gavnlig for miljøet. Det bliver en lidt for voldsom elefant at sluge selv for mange borgerlige. Det resulterer i et samråd, hvor 7 forskere på området bliver tilsagt at møde op. De 7 forskere kommer, men sidder under hele samrådet tavse og med blikket rettet mod bordpladen. De nægter at svare på spørgsmål. Det viser sig, at de 7 forskere er blevet tvunget til at skrive under på tavshedsklausuler. De må ikke udtale sig om lovens påvirkning af miljøet og de må ej heller oplyse, at de er pålagt en tavshedsklausul. Dansk Landbrug får - med et snævert flertal - loven vedtaget uden ændringer, men må ofre deres minister Eva Kjer Hansen. Med Venstres mediemonopol har dansk politik udviklet sig til en grotesk forestilling. I foråret 2017 får instituttet, hvor de 7 forskere er ansat, frataget bevillingerne.

Målet helliger midlet

Ovenstående historie er ikke enestående. Gennem de sidste 15 år har vi set ministre fra højrefløj, der frejdigt har benyttet sig af løggen i Folketingen eller under samråd i udvalg. De har altid kunnet stole på beskyttelse fra DF. Kun et par gange har DF - for at bevare lidt troværdighed - følt sig nødsaget til medvirke til fyring af en neoliberal minister. Ayn Rand - den neoliberale ideologis grundlægger, betragter ikke løggen som uetisk eller amoralsk. Løggen kan derimod være udtryk for viljestyrke og beslutsomhed. Målet helliger midlet. Det neoliberale syn på løggen som effektivt politisk værktøj er ikke noget nyt. Det kendes fra historiske kilder.

En æra er forbi

Ordet "Postfaktuelt Demokrati" bruges første gang i 2008 af den amerikanske journalist Farhad Manjoo i bogen "True Enough: Learning to Live in a Post-Fact Society". Siden har begrebet gået sin sejrsgang verden over. Den udvikling har fået debatørere, filosoffer og forskere til at hævde fremkomsten af et "Postfaktuelt Demokrati". En politisk kultur, hvor politikere og medier vil blæse højt og flot på fakta og kendsgerninger. En tilstand 'hinsides' kendsgerninger, hvor mennesker med magt er parate til at fremstille og viderebringe faktuel forkert information, når blot det tjener deres interesser. Det Postfaktuelle Samfund er en kendsgerning, men der er ingen, hverken politikere, aviser, radio- eller TVstationer, der vil vedkende sig et ansvar. De beskylder hinanden for at lyve og er indbyrdes uenige om hvem der lyver mest. Men når det gælder ansvaret for "Det Postfaktuelle Samfund", så er der 100% enighed om at melde hus forbi. - ligesom der er 100% enighed om at pege på Internet og de nytilkomne sociale medier Facebook, Twitter m.fl. som skurken. Det er fra de internetbårne sociale medier, at løggen kommer. Det er her Fakenews trives uhæmmet, hævder man i den traditionelle medieverden.

De sociale medier

Internettet har givet alle adgang til at ytre sig offentligt med mulighed for at blive hørt. Folket kan her komme til orde uden filter. Det blev modtaget med stor begejstring som en udvidelse af demokratiet, der kunne kvalificere den demokratiske debat og få totalitære regimer til at vakle. Der er fortsat mange, der i Internettet ser muligheden for en yderligere demokratisering af verden, men der er dog stadig flere, der oplever nettet som kilde til misinformation, overvågning og kontrol. Nettet og dets sociale medier

spredde falske nyheder med lysets hast til millioner af brugere. Fakenews læses, deles og likes i et omfang der vækker bekymring for deres virkning på det demokratiske samfund.

Brugerne forstår at sortere

Kommunikationen på de sociale medier er som alle steder, hvor mennesker er sammen. Brugerne opfatter og vurderer det de læser på Facebook og Twitter på præcis samme måde som det de ser og hører på gader, klubber, skoler, i foreninger, og på værthuse. Flere undersøgelser viser, at brugerne udmærket forstår at vurdere og sortere de informationer der hentes på mobilen. Det kan være fristende for mange, at tildele falske nyheder på Nettet en væsentlig rolle i f.eks. Donald Trumps valgsejr. Men falske nyheder på nettet spillede ikke nogen væsentlig rolle, siger to amerikanske forskere Hunt Alcott og Matthew Gentzkow, som for Stanford Universitetet har udarbejdet rapporten 'Social Media and Fake News in the 2016 Election'. Rapporten konkluderer, at et enkelt TV-reklamespot har 36 gange så stor virkning som en enkelt falsk nyhed på Nettet. En anden undersøgelse fra "Pew Research Center" offentliggjort d. 17. jan. i år konkluderede, at hovedkilden til nyheder under valgkampen var TV. Kun otte procent af vælgerne havde Facebook som hovedkilde, medens næsten 85 procent havde TV som hovedkilde. Selvom falske nyheder på Nettet ifølge flere undersøgelser ikke i nævneværdig grad påvirker vælgere, så fortsættes og intensiveres debatten både på Nettet og i traditionelle medier. Måske er denne debat blot en lynafleder, der skal rette søgelyset væk fra de traditionelle medier og over på Internet.

Ansvar kan ikke bortforklares

Når det gælder Trump-sejren i USA og Brexit i England, så var vi

